

[Socialministeren]

hjælp m.v., skal det i henhold til § 37 a, stk. 2, inden tildeling af særlig støtte til høje boligudgifter undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig.

I det omfang kommunerne har anvisningsret til boliger, vil det selvsagt også for kommunerne være mest hensigtsmæssigt at anvise billige boliger til kontanthjælpsmodtagere, herunder flygtninge, for ikke at belaste familiernes økonomi mere end højst nødvendigt.

Det vil dog ofte være sådan, at netop flygtninge er henvist til dyrere boliger end ønskeligt, idet deres boligvalg er begrænset.

Der findes i øvrigt eksempler på, at netop flygtningefamilier bestående af flere generationer vælger at bo sammen i en lejlighed.

Spørgsmål om udlejning og anvendelse af boliger hører under Boligministeriets område.

Spm. nr. S 1019

Til *industriministeren* (22/6 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at Finanstilsynet og Konkurrencerådet kulegraver realkreditinstitutternes gebyrpolitik, efter at det er kommet frem, at alle fire institutter forhøjer gebyrerne med 30 pct. i forbindelse med den kolossale mængde låneomlægninger, regeringens skattereform vil medføre?«

Begrundelse

Kreditforeningerne vil nu udnytte den forestående masseomlæggelse af boliglån på grund af regeringens skattereform til at sætte gebyrerne i vejret med 30 pct. Der er intet som helst grundlag for forhøjelser af denne størrelsesorden. Det er simpelt hen kun et spørgsmål om, at kreditforeningerne øjner let tjente penge, og at de nu vil have fyldt pengetankene op efter adskillige års letsindig udlånspolitik. Boligministeren har hidtil nægtet at tage sagen alvorligt, og derfor må der nu rettes henvendelse til Konkurrencerådet og Finanstilsynet med krav om kulegravning af sagen. Når kreditforeningerne går sammen om at forhøje gebyrerne, betyder det, at de udnytter deres monopolstilling til det yderste, og det bør ikke accepteres.

Svar (30/6 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Som min kollega boligministeren allerede har orienteret spørgeren om under et samråd i Boligudvalget den 8. juni 1993, er realkreditinstitutternes prispolitik – bortset fra bidragssatser på lån til offentligt støttet byggeri – ikke reguleret af realkreditlovgivningen, hvorfor Finanstilsynet, som fører tilsyn med realkreditinstitutterne, ikke har kompetence til at undersøge og regulere dette område nærmere.

Realkreditinstitutternes konkurrencemæssige adfærd, herunder prispolitikken, er omfattet af konkurrenceloven, der administreres af Konkurrencerådet.

Konkurrencerådets sekretariat har oplyst nedenstående, hvortil jeg kan henholde mig.

»Konkurrencerådet har indledt indhentning af oplysninger fra bl.a. realkreditinstitutter med henblik på en bredere konkurrenceretlig undersøgelse af markedet for lån mod pant i ejerbolig.

Dette er sket på baggrund af de seneste lovændringer på området for lån mod pant i ejerbolig og det betydelige rentefald, der har skabt grundlag for en forøget efterspørgsel efter denne type lån.

Undersøgelsen tjener to formål:

Det ene formål er at øge gennemsigtigheden på markedet for lån mod pant i ejerbolig.

Det andet formål er at afdække eventuelle konkurrenceretlige problemer i relation til realkreditinstitutternes adfærd, der måtte give grundlag for foranstaltninger fra Konkurrencerådets side.

Hvad angår gennemsigtighedsformålet skal undersøgelsen tilvejebringe en samlet information vedrørende de lånemuligheder (lånetyper, renter, bidrag, gebyrer, vilkår m.v.), der findes på markedet.

Herudover skal undersøgelsen indeholde analyser af, hvorledes disse forhold virker sammen i forskellige situationer, med henblik på at skabe et bedre beslutningsgrundlag for de forbrugere, der måtte overveje at optage nye lån mod pant i ejerbolig.

Det bemærkes, at aftaler og vedtagelser, hvorved der udøves eller vil kunne udøves dominerende indflydelse på et markedsområde, er anmeldelsespligtige i henhold til konkurrencelovens § 5.

I øjeblikket er der ikke anmeldt aftaler vedrørende realkreditinstitutternes fastsættelse af gebyrer og bidrag.«